

ELEVEN SZOBROK

Metodo Integrato Marchio Patti®
ASS. LA CITTÀ DEL SOLE

5-10 fő

kültéri 2 óra

művészeti
önkifejezés

színház/
dráma

CÉL

- ÖNKIFEJEZÉS
- azt a tudatosságot fejleszteni önmagunkban, ahogyan kapcsolódunk másokhoz
- annak elismerése, hogy működik a csoportunk és abban kinek, mi a saját szerepe
- verbális és non-verbális kommunikáció szokatlan csatornákon keresztül

* BEVEZETÉS

Az eleven szobrok gyakorlat során a festészet, a színházi előadás, a fotográfia és a történetmesélés (storytelling) keresztezi egymás művészeti útjait, mígnem tökéletesen eggyé olvadnak. A végeredmény egy háromdimenziós kép, mely rögzített és mozdíthatatlan. A közönség szemtanúja lehet az élő szobor formálódásának, miközben azt érzik, hogy egy magával ragadó érzékelési tapasztalat részesei ők maguk is. A facilitátor a rendező szerepében a csoport színházi előadása érdekében figyelembe veszi: a szereplők személyiségét, a csoporton belüli dinamikákat, a kapcsolatokat, mozdulatokat, valamint a kollektív és egyéni érzelmeket. Bár ez egy régi technika, ez a gyakorlat a Metodo Integrato Marchio Patti® által módosított változat.

ESZKÖZÖK

- eszközök, amik alkalmasak zenélésre
- különböző színű textilek, színpadi ruhák, hétköznapi használati tárgyak
- papír
- tollak és sokféle szín (kréták, ceruzák, filcek stb.)
- videokamera, fényképezőgép
- számítógép és projektor a végső képek levetítéséhez

ELŐKÉSZÜLETEK

- A facilitátor aktív résztvevője ennek a gyakorlatnak, annak érdekében, hogy egy külső nézőpontot adjon a csoportnak, mintha tükröt tartana
- Akárcsak egy rendező, a facilitátor kiválasztja a megfelelő teret és háttérzenét az előadáshoz. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy mindig figyelemmel legyen a csoport igényeire és képes legyen felismerni, mikor van szükség az egyes tagok, illetve az egész csoport érzelmi biztonságának megőrzése érdekében közbelépni.

LÉPÉSEK

A résztvevők egy rövid bevezetőt és érthető instrukciókat kapnak arra vonatkozóan, mit fognak majd csinálni. Ezután az eszközöket rendelkezésükre bocsátjuk, hogy azokat a később részletezett célnak megfelelően használhassák. Bemutatjuk a teret, amit használni fogunk az előadás során: azt a területet, ami "színpadként" fog funkcionálni, illetve, azt ahol, egy képzeletbeli közönség helyezkedik el majd. Mivel ez egy részben facilitált folyamat, fontos hogy minden résztvevő tudja a különböző fázisok időigényét és törekszenek azok jó használatára és betartására.

1. (5 perc) Relaxációval kezdünk, hogy a csoporttagok önmagukra hangolódását előkészítsük. A facilitátor használhat háttérzenét, hogy bevezesse azt a témát, amit majd a színpadon szeretne megjeleníteni.
2. (15 perc) Megkérünk minden résztvevőt, hogy írjon le egy gondolatot - például egy emléket, egy érzést, egy tapasztalatot, egy álmot vagy egy tervet - ami aztán a színházi munka írott részét adja majd.
3. (10 perc) Ezután a résztvevők szabadon választhatnak a rendelkezésükre álló eszközökből, ami segíti őket abban, hogy a leírt szavakat színpadra vigyék és felkészüljenek a saját részükre az előadásból.
4. (10 perc minden résztvevő számára) Egyesével, amikor készen érzik magukat, mindenféle sorrend meghatározása nélkül, a résztvevők felolvashatják leírt gondolataikat és felvehetnek egy meghatározott pozíciót a színpadon, mintha szoborrá válnának. A következő "színész" akkor csatlakozik, és lép fel a színpadra, mikor az előző befejezte az előadását. Ez addig folytatódik, míg minden résztvevő felveszi saját pozícióját a színpadon. Ebben a fázisban a facilitátor filmre rögzíti a teljes folyamatot, ahogy minden egyes résztvevő szoborrá változik.
5. A facilitátor rögzíti a végső képet, egy olyan szögből, amely szerinte a legjobb és ideális a műalkotás megörökítésére. Ez a kép jelzi és jelenti az előadás végét.
6. A résztvevők eltávolodnak az általuk előadott darabtól (érzelmileg és fizikailag is, levéve és letéve a kiegészítőket, amiket használtak) és leülnek a körbe. Végül, levetítjük az előadást.

MEGJEGYZÉSEK:

A facilitátornak mindig tisztában kell lennie azzal, hogy mik a csoport szükségletei és gondoskodnia kell a csoport valamint az egyének (érzelmi) biztonságáról. Fontos, hogy az előadás teljes egészét, annak minden részét rögzítsük.

Ezt a művészetterápiás eszközt a következő módszerek inspirálták, illetve ezeket ötvözi: a Tableau Vivant (élő kép) elnevezésű színházi technika; és a csoport szobrászat technika, amit gyakran használnak a pszichoterápiában és pszichodramában.

KIÉRTÉKELÉS:

- Milyen tapasztalatot jelentett neked ez a gyakorlat?
- Meglepett bármi módon a végeredmény?
- Mit gondolsz, hogyan támogat téged ez a gyakorlat a kiegészítő-megelőzésben és az

